

Bryssel den 7 juni 2019
(OR. en)

10054/19

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0196(COD)**

**FSTR 108
REGIO 144
FC 48
CADREFIN 270
RELEX 586
SOC 445
PECHE 278
JAI 659
SAN 295**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Lagstiftningspaket för sammanhållningspolitiken 2021–2027 – Framtida utmaningar gällande programplanering av fonderna – Riktlinjedebatt

**DISKUSSIONSUNDERLAG FRÅN ORDFÖRANDESKAPET OM "FRAMTIDA
UTMANINGAR GÄLLANDE PROGRAMPLANERING AV FONDERNA"**

De ministrar som ansvarar för sammanhållningspolitiken uppmanas att tillhandahålla ytterligare politisk vägledning om två ämnen som är mycket viktiga för sammanhållningspolitikens framtid:

- samordningen av den ekonomiska och sociala politiken inom ramen för den europeiska planeringsterminen och förstärkningen av kopplingen till EU:s sammanhållningspolitik,
- ekonomisk styrning för att effektivisera sammanhållningspolitikens fonder och EU:s konvergensmål.

I. BAKGRUND

Sammanhållningspolitikens lagstiftningspaket föreskriver en starkare koppling till den europeiska planeringsterminen, vilket gör landsspecifika rekommendationer till en viktig del av medlemsstaternas programplaneringsarbete.

Årets landsrapporter och landsspecifika rekommendationer tillhandahåller särskild vägledning vad gäller programplaneringen av fonderna för EU:s sammanhållningspolitik inom ramen för nästa fleråriga budgetram. Förvaltningsprocessen på EU-nivå och nationell nivå bör leda till en förbättrad samordning mellan den ekonomiska och sociala politiken på unionsnivå och nationell nivå och EU:s sammanhållningspolitiska investeringar.

Genom sammanhållningspolitikens regelverk för 2021–2027 skapas kopplingar till den europeiska planeringsterminen, vilket fastställer reglerna för programplaneringen, genomförandet, övervakningen och resultatet av EU-fonder.

Den europeiska planeringsterminens koppling till sammanhållningspolitiken står i centrum för de politiska diskussionerna på medlemsstatsnivå inför fastställandet av programmens struktur och innehåll och därmed anknytningen uppåt till sammanhållningspolitiken. Därför kan förvaltningsprocessen delas upp i en föregående och en senare etapp, med datumen för offentliggörandet av landsrapporterna och de landsspecifika rekommendationerna som brytpunkt.

Ur medlemsstaternas perspektiv kommer detta att kräva en mer integrerad strategi på nationell nivå och regional nivå i syfte att stärka egenansvaret för strukturreformer och därtill relaterade EU-finansierade investeringar.

Samtidigt bör den europeiska planeringsterminens förvaltningsprocess tillåta bättre deltagande, samordning och bidrag från de politiskt ansvariga som har hand om sammanhållningspolitiken.

Genom antagandet av den årliga tillväxtöversikten för 2019 inleddes den nuvarande europeiska planeringsterminen. Prioriteringarna i den årliga tillväxtöversikten är tätt sammanbundna och ömsesidigt förstärkande, och understryker behovet av en integrerad strategi på nationell nivå och EU-nivå för att säkerställa tillväxt för alla och hållbar ekonomisk utveckling som förbättrar den övergripande socioekonomiska situationen. Ett särskilt fokus måste riktas mot behovet av investeringar baserat på den specifika situationen på nationell och regional nivå, varvid hänsyn måste tas till den del av sammanhållningspolitiken som handlar om konvergens och minskning av skillnader.

Medlemsstaterna inser att de landsspecifika rekommendationerna bidrar till reformer som stödjer ökad tillväxtpotential och modernisering av de nationella ekonomierna och dessutom stärker deras motståndskraft ytterligare. Under förhandlingarna om sammanhållningspolitikens lagstiftningspaket har man därför granskat och förbättrat de operativa länkar som ska effektivisera pågående processer och säkerställa bättre sammanhållning mellan samordningen av ekonomisk politik, de berörda landsspecifika rekommendationerna och användningen av EU-fonder.

Sund ekonomisk styrning och andra övergripande krav som berör alla EU-budgetutgifter ses som ett steg framåt mot att öka effektiviteten inom alla sammanhållningspolitiksfonder. Det är dock allmänt känt att obligatoriskt innehållande av medel leder till ekonomiska påföljder och har indirekt anknytning till investeringar som stöds av sammanhållningspolitiken överlag. I detta fall måste medlemsstaterna fortfarande fastställa de finansiella resurser som ska bidra med det kassaflöde som kan säkerställa fortsatta investeringar och betalning till stödmottagare. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt att begränsa de möjliga negativa effekterna av långsiktiga innehållanden som påverkar sammanhållningspolitikens prestationsförmåga.

II. FRÅGOR ATT DISKUTERA

1. *Vad anser medlemsstaternas om de operativa länkarna mellan EU:s sammanhållningspolitik och den nuvarande europeiska planeringsterminen?*
 2. *Vilka utmaningar förutses för programplaneringen 2021–2027 mot bakgrund av de landsspecifika rekommendationerna för 2019? Vilka utmaningar kan uppstå under halvtidsöversynen 2025 (baserat på de landsspecifika rekommendationerna 2024)?*
 3. *Hur bör den ekonomiska styrningen och konvergensmålet jämkas samman?*
-